

melig Maade tilintetgør Godsejerens Anstregelser for at holde en god Vildtbestand. Og disse Mennesker er slet ikke interesserede i, saaledes som det ærede Medlem mente, at ligge ude paa Bøndernes Marker og beskytte dem mod Overfald fra Vildtet. Saadanne professionelle Krybskytter er meget vanskelige at overbevise. Hvis de træffes paa offentlig Vej, er de til Dels hellige og urørlige, og i øvrigt vil man altid møde det Svar, at de har Jagtret paa en lille Husmandslod eller Gaardlod; dér skyder de løs, og alt, hvad de træffes med, er skudt paa denne Lod, saa det er meget vanskeligt at overbevise dem. Saadanne Professionals har jeg slet ingen Medlidenhed med. Under tidligere Forhandlinger om Jagtloven har vi hørt, f. Eks. fra Dyrebeskyttelsesforeningen, at Lystjagten var en skammelig Jagt. Det var ingen Idræt, men en skammelig Gerning, den. Nej, den skulde overlades til Nyttejægerne, til dem, der levede af Jagt, professionelle Jægere. Jeg maa i Mod-sætning dertil sige, at Danmarks Vildtbestand er ikke skaanet af de professionelle Jægere, og naar der overhovedet er Vildt tilbage her i Danmark, er det, fordi de samme Mænd, som tidligere har ejet Godserne og Skovene, ogsaa har haft Interesse for Jagtens Udøvelse og været gode Jægere, men det er Jægerne og ikke Dyrebeskytterne, som sørger for, at der bliver Vildt tilbage til kommende Jæger, til deres egen og deres Medmenneskers Lyst og Glæde.

Jeg vil tillade mig nogle spredte Bemærkninger om de fredløse Pattedyr. Der har man fremført Egernet. Hvad har det nu gjort, det lille Egern? Hvilken af de Herrer — vi er i Dag 140 Folketingsmænd til Stede her i Salen, i alt Fald omtrent fuldtallige —, hvilken af de Herrer har nogen Sinde set et Egern i en dansk Skov? Ja, jeg har set det, men naar det er sket, har jeg været saa fuld af Rørelse, omtrent som da jeg stod ved Ederfuglen, Moderfuglen, der laa og rugede paa Saltholmen. Jeg har været glad og forbavset, og hvis nogen havde villet gøre Egernet Fortræd, og jeg havde været den stærkeste, saa havde han faaet nogle Smæk af mig. Jeg vilde have følt mig fornærmet over, at nogen vilde gøre mit

Egern Fortræd. Jeg ved ikke, hvad man mener. Det er en sagkyndig Forsamling, der har lavet dette Lovudkast. Der maa menes noget om, at der et eller andet Sted sidder et eller flere Egern, som gør en eller anden Fortræd, men lad os faa det frem og faa det lokaliseret, for her, i alle de Skove, jeg kender, vilde Egernet være til stor Velsignelse og gøre Mennesket stor Glæde og ingen Fortræd.

Saa er der blandt de fredløse Dyr foruden Graaspurv, Krage, Raage, Skade, Due- og Spurvehøg, Vandrefalken nævnt Sneuglen. Jeg har fra Barnsben færdedes i Marker og skudt mange, mange Dyr, men har aldrig mødt en Sneugle. Det gaar vel med den ligesom med Sol-sorten, der er ved at blive en Landeplage her i København, og som ogsaa var sjælden i min Ungdom; at den bliver en Plage et eller andet Sted, og derfor skal vi erklære den fredløs hele Aaret igennem. Jeg har kun set en Sneugle i Fangenskab og ved, at det er en pæn, hvid Fugl, men ikke, hvad Fortræd den gør fremfor alle andre Uglar.

Saa vil man tillade Jagt paa Vildgæs med Undtagelse af Graagæs hele Aaret. Det siger jeg nej til. Jeg har omtalt Knortegæs blandt de Svømmefugle, som kommer hertil som Gæster om Foraaret. De skal have Lov til at være i Fred og parre sig og tage hen paa Stranden og lave deres Reder. Men Farten med Motorbaade og den lange Skydning er ingen Nytte til, det er ingen Sport lige saa lidt som Snejpejagten om Foraaret. Skovsneppen er vi nu kommet over. Naar man skyder Skovsnepper paa Efteraarstrækket er det Jagt, om Foraaret er det Mord.

Saa er der Svanerne. Deres Fredningstid er begrænset fra 14. November til 14. Marts. Denne sene Dato, 14. Marts, skyldes Vedtagelsen af et tilfældigt Lovforslag, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) for nogle ganske faa Aar siden under Henvi-sning til, at Svanerne gjorde saa megen Fortræd i Ringkøbing Fjord. Nu ved jeg ikke, om Sangsvanerne ruger her i Landet. Derimod er der ingen Grund til at antage, at de ikke skulde kunne ruger her, naar de fik noget mere Ro. Jeg ved heller ikke, hvor megen Fortræd Sangsvanerne den Gang gjorde i Ring-